

**Flygaard (DR):**

»Kan ministeren oplyse, hvad statens forpligtelse pr. dato er for den pristalsregulerede aldersforsikring og aldersopsparing specificeret for de enkelte år?«

**Begrundelse**

Når man tager hensyn til den vanskelige statsfinansielle stilling, er spørgeren af den opfattelse, at det er af betydning, at man til stadighed i den politisk-økonomiske debat gør sig klart, hvilke forpligtelser der løber på som følge af prisudviklingen.

Spørgeren nærer en betydelig grad af ængstelse for, at den statsfinansielle belastning i de kommende år vil være stærkt stigende, også selv om prisniveauet skulle forholde sig i ro, hvad der imidlertid ikke er mange tegn på vil blive tilfældet.

*Besvarelse (29/7 81):*

**Finansministeren (Svend Jakobsen):**

Ved lov nr. 551 af 22. december 1971 ophævedes adgangen til at oprette indekstrakter med virkning fra 25. november 1971. Pr. 31. december 1980 bestod der i alt 2.025.823 indekstrakter à 500 kr. Dette antal fordelte sig med 339.559 på forsikrings-selskaber og 1.686.264 på banker, sparekasser og overformynderiet.

Udbetaling under indekstrakterne finder sted fra interessentens 67. år. De i forsikrings-selskaberne tegnede indekstrakter er livsvarige, men der for de i pengeinstitutterne tegnede kontrakter er aftalt en udbetalingsperiode på mindst 10 og højst 15 år. Den årlige pristalsregulerede ydelse for ethvert år er lig 500 kr. gange forholdet mellem reguleringspristallet for juli måned det foregående år og pristallet for juli 1956. I 1981 er den årlige pristalsregulerede ydelse 1977 kr.

Staten yder i forbindelse med udbetalingerne et månedligt indekstillæg, der udgør forskellen mellem den månedlige pristalsregulerede ydelse og den månedlige udbetaling ekskl. bonus, interessenten ville være berettiget til på en i statsanstalten for livsforsikring tegnet opsat livsvarig livrente med samme grundbeløb som indekstrakten og pristalsreguleret præmie. Indekstillægget for den enkelte kontrakt i et givet udbetalingsår vil

være større, jo tidligere indekstrakten er tegnet, ligesom det vil afhænge af pensionistens alder. Eksempelvis vil det årlige indekstillæg pr. kontrakt i 1981 være 1356 kr. for en interessent, der er født i 1905, og som oprettede kontrakten allerede i 1957. En interessent, der fylder 67 år i 1981, vil få 1.176 kr., hvis han oprettede kontrakten i 1957, men kun 729 kr., hvis han ventede til 1971.

For at kunne skønne over størrelsen af statens fremtidige forpligtelser i henhold til loven om pristalsreguleret aldersforsikring og aldersopsparing vil det være nødvendigt at gøre sig forudsætninger dels om den fremtidige prisudvikling, dels om afgang af kontrakter på grund af dødsfald blandt interessenterne.

Under forudsætning af en årlig inflationsrate på 7 pct. og foreliggende overlevelses-tavler kan udgifterne til indekstillæg i finansårene 1981, 1982, 1983 og 1984 anslås til henholdsvis 199 mill. kr., 254 mill. kr., 317 mill. kr. og 388 mill. kr. i løbende priser. Beregninger for de følgende år foreligger ikke.

**Spørgsmål nr. 1262**

Til *finansministeren* (20/7 81) af:

**Flygaard (DR):**

»Deler finansministeren den opfattelse, at det internationale renteniveau, inflationen, underskuddet på de løbende poster på betalingsbalancen samt underskuddet på statens drifts-, anlægs- og udlånsbudget er de fire faktorer, som øver størst indflydelse på højden af det danske renteniveau?«

**Begrundelse**

Man har et gammelt mundheld, der lyder: Mange taler om vejret, ingen gør noget ved det. Kan man også anvende denne betragtning i det foreliggende tilfælde. Nogle af de nævnte faktorer kan vi vel ikke påvirke eller kun i mindre omfang påvirke, andre af de nævnte faktorer kan vi efter min opfattelse gøre mere ved, hvis vi vil. Hvilke faktorer mener ministeren at vi her i Danmark har mulighed for at øve indflydelse på, og hvilke faktorer agter finansministeren at påvirke i en retning, der kan nedbringe det meget høje danske renteniveau?

*Besvarelse (31/7 81):*